

W ramach dobrze ugruntowanej tradycji studiów nad okresem wypraw krzyżowych, Księstwo Transjordanii, eksplorowane i zasiedlane przez Franków w latach 1100-1189, było dotychczas, co zaskakujące z uwagi na jego ogromne znaczenie dla Królestwa Jerozolimskiego, tematem stosunkowo zaniedbanym. Mimo niedostatku dostępnych źródeł, powszechnie wydaje się założenie, że dla Franków Transjordania pełniła przede wszystkim rolę krainy granicznej, położonej na południowo-wschodnich rubieżach królestwa. Ostatnie badania zrewidowały jednak tę długotrwałą narrację. Opierając się na szczegółowym badaniu, krytycznej analizie i połączeniu dostępnych źródeł historycznych i archeologicznych, w tym wyników badań przypadku Petry, studium podważyło ten tradycyjny pogląd i zrekonstruowało inny obraz tego regionu. Wyniki te wskazują, że zarówno region Transjordanii, jak i jego zamki pełniły bardziej złożone funkcje niż obronne, i pokazuje, że w przypadku Transjordanii definicja granicy jest błędna i ograniczająca. Ponadto pokazuje, że Księstwo miało ogromne znaczenie dla całego królestwa, z którym było ściśle związane. Transjordania była niezbędna dla Królestwa łacińskiego z punktu widzenia ekonomicznego, ideologicznego, militarnego i politycznego. Dlatego też głębsza analiza społeczno-ekonomiczna Transjordanii jest niezbędnym krokiem w kierunku zrozumienia całościowego obrazu okresu krzyżowców w Lewancie.

Badania wykazały istotny potencjał archeologii dla postępu w naszym rozumieniu tego regionu; ponieważ źródła pisane są niezwykle skąpe, archeologia, choć wciąż fragmentaryczna, ma kluczowe znaczenie. Wyniki te uzyskano dzięki zebraniu i interpretacji całej dostępnej dokumentacji archeologicznej, w tym obfitej literatury archeologicznej, wyników najnowszych badań wykopaliskowych, archeologii budowli oraz analizy ceramiki. Metody te zostaną zaadoptowane w nowym studium i będą uzupełnione o dodatkowe narzędzia archeologiczne, w tym badania krajobrazu oraz flory i fauny, w celu zebrania jak największej ilości danych z zapisu archeologicznego.

Wyniki poprzedniego badania wykazały, że w Księstwo występowały różne formy osadnictwa, a południowa Transjordania była wyraźnie obszarem, gdzie ich obecność była planowana na stałe i szeroko. To właśnie tutaj zapis wzorców osadniczych jest kluczowy dla naszego głębszego zrozumienia całości łacińskiego Królestwa Jerozolimskiego. Kolejnym krokiem jest zatem bardziej szczegółowe zbadanie archeologii obszaru pomiędzy płaskowyżem Karak a Petrą, poprzez skupienie się na miejscach specjalnie wybranych na podstawie ich potencjału archeologicznego.

Cele projektu zakładają znalezienie odpowiedzi na następujące kluczowe pytania badawcze. Jakie była charakterystyka społeczeństwa w okresie krzyżowców w Transjordanii i jaki był wpływ tego okresu na ówczesne społeczeństwo? W jaki sposób przyczynia się to do lepszego zrozumienia łacińskiego Królestwa Jerozolimskiego? Zakłada się, że badania te przyniosą znaczące dane przyczyniające się do wyjaśnienia tych ważnych pytań, a w tym celu, podczas prowadzenia badań i interpretacji zapisu archeologicznego, podjęte zostaną badania bardziej szczegółowe. Będą one dotyczyć elementów ciągłości i zmiany okresu krzyżowców w Transjordanii w stosunku do okresów wcześniejszych i późniejszych; cech definiujących osadnictwo w południowej Transjordanii, w tym intensywności osadnictwa, lokalizacji, typologii stanowisk i cech definiujących dla każdego obszaru terytorium, który Frankowie wybrali do osiedlenia się na stałe; wpływu tego okresu na lokalną gospodarkę, styl życia i poziom życia, co odzwierciedlają takie elementy jak dieta, inwestycje finansowe w architekturę i zdolność do zakupu importowanych przedmiotów; intensywności i dynamiki handlu i rolnictwa.